

SZARVASI UJSÁG.

Hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 5 ft. — kr.
Félévre 2 ft. 50 kr.
Negyedévre 1 ft. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasárnap.

Az előfizetési pénzek, úgy a lap szellemi részét, illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra címzendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azontúl 1 „

Kiemelt, díszbetűs és körzettel ellátott hirdetésekért termékek szerint, minden négyszög centiméter után 3 kr. számíttatik. — Állandó hirdetményekkel kedvezmény nyújtatik. Hirdetések az Árpád, irodalmi és nyomatok intézetbe küldendők.

Az iskolai takarékpénztár

az oekonomia, ethika és disciplina szempontjából.

„Szedjétek föl a mi morzsálcok
megmaradtak, hogy el ne vesszenek.”
„Szegények mindenkor vannak veletek.”
Urunk.

I.

A kenyérkérdés fenyegető alakban terjed ország-ról országra.

Elnapolást nem tűr ezen kérdés, mert megoldásától élet és halál függ, míg a tápanyag elég a szervek fűtására, él a test — ha az élelem hiányzik, meghal az ember.

Némely tápanyag korlátlan mennyiségben és ingyen kapható, p. o. a levegő, a víz; a legtöbb élelmiszer azonban csak korlátozott mennyiségben és nem ingyen áll rendelkezésünkre.

Aki könnyen és elég nagy mértékben rendelkezik tápanyaggal: az gazdag; aki nehezen, és csekély mennyiségben jut élelmiszerhez: az szegény; mivel pedig az élelem megszerzése lehet oly nehéz, mennyisége lehet oly csekély, hogy az élet fűtására nem elég — — a tápanyag szörnyű életkérdéssé lehet.

A zivatart nyomasztó, rekedt hőség előzi meg, napokon át gyűl a villany a légkörben, ezután szórja nyilait a terhes felhő: szűkölködés, nélkülözés, éhség megannyi lépcsők a kenyérkérdés örvényéhez.

Naplementekor, ha piroslik az ég, szelet szokás jósolni más napra: a szűkölködés nélkülözéssel jár, a nélkülözés éhséget jövendől, az éhség pedig küzdelmet szül — — életre, halálra.

A szűkölködés gyorsan terjed, sokan már nélkülözéssel küzködnek, időnkint az éhség is mutatkozik: lázas nyugtalansággal keresik tehát azon eszközöket, melyek alkalmasak az éhséget csillapítani, a nélkülözést korlátozni, a szűkölködést megszüntetni.

Míg a kenyérkérdés ezen symptomái csak szórványosan jelentkeznek, kevesebb erő és kevésbé al-

mas eszközök is elégségesek a baj fékezésére: de ha a szűkölködés nélkülözés és éhség általánosan lépnek föl, a megoldás fölötté kétes, mert magának az államnak ereje elégtelen, az alkalmas eszközt pedig még nem fedezte föl sem a tapasztalás, sem az értelem.

Épen az jellemzi azonban az embert, hogy a győzelein reményében száll szembe még a lehetetlenséggel is; sokszor hiába áldozza föl erejét, értelmét — legvérmesebb törekvései gyümölcstelenek maradnak, de azért nem tartja magát legyőzöttnek; ezen állhatatosság lehet meddő; de tiszteletet érdemel.

A kenyérkérdést eddig nem sikerült megoldani; egyik rendszer a másik után hasznavehetetlennek bizonyul; államférfiak, nemzetgazdák, bölcsészek, forradalmárok hiába vállalkoztak ezen kérdés megoldására.

Az iskolai takarékpénztár is a kenyérkérdés nagy problémájának megfejtésével foglalkozik.

Az iskolai takarékpénztárnak mint közgazdászati tényezőnek méltatása az oekonomia körébe tartozik, ha mégis hozzászól ezen kérdéshez a paedagogia, csak azért teszi, mivel ezen takarékpénztár összekötöttségben áll — mint neve mutatja — az iskolával, az iskola által pedig a neveléssel.

Az iskolai takarékpénztárnak vannak szószólói — vannak ellenzői, de legtöbb esetben barátok, ellenségek közösenzött véleménynyel buzgólkodnak mellette vagy ellene.

Ezen sorok célja: indokolt véleményt állapítani meg az iskolai takarékpénztárról.

* * *

Az iskolai takarékpénztárt három szempontból kell megvizsgálni: a kenyérkérdés, a takarékoság és az iskola szempontjából.

Tekintve a kenyérkérdést az iskolai takarékpénztár az oekonomiának körébe tartozik; tekintve a takarékoságot az ethika tényezője; tekintve végül működéskörét érinti az iskola disciplináját.

Analytikus felosztásunk szerint előbb az oekonomia, azután az ethika, végül a disciplina szempontjából méltatjuk az iskolai takarékpénztárt.

* * *

I. Az iskolai takarékpénztár az oekonomia szempontjából.

Az iskolai takarékpénztár oekonomiai tényező, legbuzgóbb hívei mint ilyent ajánlják, védelmezik.

A dolog természete kívánja, hogy legalább alapvonalaits ismerjük annak a közgazdasági bajnak, melyet az iskolai takarékpénztár orvosolni akar, mielőtt ezen intézménynek mint gyógyszernek igazságos méltatásába bocsátkozhatnánk.

Az „oekonomia“ szót magyarul „háztartásnak“ nevezhetjük, mert a „háztartás“ kifejezi az „oekonomia“ két alaptényezőjét: az anyag beszerzését és felhasználását.

A háztartás terjedelmére lehet: legszűkebb, tágabb és általános — vagyis családi, országos és világ-háztartása.

Akár kisebb, akár nagyobb a „háztartás“ terjedelme, alaptényezőinek hatása, ezen hatásnak eredménye, lényegileg ugyanaz, csak terjedelmére nézve nagyobb vagy kisebb.

A legszűkebb — vagyis családi háztartás akkor egészséges, ha a háztartás tényezői egyrészt teljesítik kötelességeiket, másrészt munkájokért igazságos mértékben élvezhetik fáradságuk gyümölcsét. A vezérszerepet a háztartás feje (családapa, gazda, főnök stb.)

viszi; neki kötelessége kijelölni, felosztani, ellenőrizni a munkát, értékesíteni a termelt vagy feldolgozott anyagot, igazságosan részesíteni a haszonból mindazokat, kik ezen hasznot teremteni segítettek.

Minél kevésbé képes a háztartás feje a munkát kijelölni, felosztani, ellenőrizni stb. minél kevésbé igazságos a munka gyümölcsének arányos megosztásában: annál gyengébb lábon áll háztartása mind anyagi, mind erkölcsi tekintetben.

A családi háztartástól az „állam-háztartás“ csak terjedelemre nézve különbözik; mert az „állam-háztartás“, terjedelme ezer és ezer családi háztartást ölel át, millió és millió kezet foglalkoztat: nagy értelmi tőkére — és éber igazságszolgáltatásra van szüksége, mert az értelemnek és az igazságos haszon felosztásnak fogyatkozása országos elszegényedést és elégedetlenséget szül; az értelmi tőkének és az igazságos felosztásnak biztosítására rendelvek mindazon apparatusok, melyek összesége az állam-kormányzatot képezi.

Amint valamely terület „családi háztartásai“ egyesülnek az „állam-háztartásban“, úgy az állam háztartások összege képezi a „világ-háztartást.“

Ezen háztartások egymásra kölcsönös hatást gyakorolnak majd progressiv, majd regressiv irányban; miután a nem (genus) fölötté áll a fajnak, ez pedig az egyednek, nagyon természetes dolog, hogy a háromféle „háztartás“ inkább regressiv irányban hat egymásra: a világ-háztartás uralkodik az állami, ez pedig a családi háztartás fölött; progressiv irány csak

T Á R S A Z A S

Az egyetlen.

Sok szép leány van a világon;
Sok jó leány szeretni tud hiven.
Van, a ki férfit boldogíthat;
De hozzád nem hasonlít senkisé.
Bejárhatom a nagy világot,
Jöhet elém minden szép asszonya;
Jöhetnek a hírik keletről:
Hozzád hasonlót nem lelek soha!

Neked nincs másod itt a földön;
Hívságos nőihez nincsen közöd.
Te vagy a legszebb és a legjobb;
Egyetlen vagy az asszonyok között!
Boldog virág, melyet te tépsz le,
Boldog, a melyben élsz, a kis szoba!
És boldog én, hogy rád találtam...
Hozzád hasonlót nem lelek soha!

Te vagy a szendesség, a hűség;
Oly szép s szelid vagy mint az angyalok.
Van szellemed, van tiszta szived
S gazdag szerelmed, mely nekem ragyog.

Te vagy, kit nem tudok leírni.
Reményim, álmim ígéret hona!
Te vagy, kit oly soká kerestem...
Hozzád hasonlót nem lelek soha!

Ha vig fiúkkal iddógálok,
S mindenki földicséri kedvesét:
Csak hallgatok, hagyom dicsérni;
Kedves leány van, jó leány elég.
Van illatos virág akárhány:
Rezeda, szegfű, liljom, ibolya;
S te vagy a rózsák közt az első...
Hozzád hasonlót nem lelek soha!

Ne hagyj el! Óh mi lesz belőlem,
Ha itt hagyod hű szívem özvegyül!
Nem tudok én más nőt szeretni,
Csak tégedet, csak téged egyedül!
Sohase hagylak én el Emmám,
Te vagy minden dalom végső sora,
Azt fogom zengni mindörökké:
Hozzád hasonlót nem lelek soha!

Reviczky Gyula.

annyiban észlelhető, amennyiben a családi háztartás gyengíti vagy erősíti az állam-háztartást, ez pedig módosítólag hathat néha az internationalis oekonomia conjuncturáira.

Midőn a közjólét előmozdításáról van szó, okvetlenül tekintetbe kell venni a háromféle háztartás természetét, befolyását, különben kárba vész minden munka, törekvés.

Ha tehát az iskolai takarékpénztár által emelni akarjuk a családi háztartást, hogy jólétet biztosítsunk a család tagjainak, nem lehet ignorálnunk sem az állam-háztartás működését, sem az internationalis oekonomia mozzanatait.

Az internationalis oekonomia állapotát ellenőrizni az állam van hivatva, mert egyes ember sokkal törpebb, tehetetlenebb, sem hogy irányadólag vagy módosítólag hathatna a „világ-háztartás“ fejlődésére. Csak két példát említek: a panamai földszoros átszelése elhatározott dolog; Amerika nyugati partjairól a legolcsóbb és legrövidebb uton fogják a gabonát szállíthatni Európa piacaira; a panamai csatorna csökkenteni fogja a magyar búzának árát; mit tehet ez ellen egyes ember? Németország vám- és vasút-politikája egy forintjába fog kerülni minden mázsa magyar búzának; Schweiz legjobb piaca búzáknak, de ezen piaccal csak Olasz- vagy Németországon át van összeköttetésünk! az arlbergi tervezett vonal egyenes közlekedést nyitna hazánk és Schweiz között, de ez a rövid vonal 17 millióba kerül; mit tehet itt egyes ember.

Ezen két példa is elég annak bebizonyítására, hogy az internationalis oekonomia befolyását paralizálni csak az állam képes; amely állam erre képtelen, az nem nyújt biztosítékot a családi gazdálkodás virágzását illetőleg.

Még közvetlenebb, tehát érezhetőbb az állam-háztartás befolyása a családi háztartásra oly annyira, hogy a családi háztartás boldogulása merő képtelenség, ha az állam háztartás egészségtelen; a rossz állam-háztartás feneketlen zsák, melybe az adósok hiába hányják pénzüket — Danaidák hordója, melyet nem tölt meg a polgárok veritéke. Míg az államháztartás mérlege deficitet mutat, a hiány fedezése mindig a családi háztartás vállait nyomja; addig tehát iskolai takarékpénztárral sem lehet segíteni a családi háztartás nyomorúságán, míg az állam gazdálkodása adósságsinálásból áll.

Nem tartozik ezen értekezés keretébe tüzetesen tárgyalni az államháztartás betegeskedésének okait, de röviden érintenünk kell azokat, hogy ezen baj nagyságát ismerve, méltányolhassuk az iskolai pénztárnak mint gyógyszernek értékét.

Az államháztartás betegeskedésének oka magában a rendszerben fekszik.

Az 1789-i forradalom inaugurálta a liberálismust, próklamálta a „liberté du travail et du commerce“ a szabad munka és szabad kereskedés elvét. Ezen libe-

Académiai összülésen.

— Életkép. —
(Vége.)

Változás.

Ámde idősebb Konyik A. is (aki özvegy ember) szinte szereti a lányt és most fiát kinozza, üti ver.

Fűzfa Mózes megesküszik, hogy ő a leányát tótnak sohasem adja feleségül. Ifju Konyik András térden állva esdekel leánya kezéért, de az öreg hajthatatlan.

Egy lanyha nyári estén hősiünk ismét könyörög kinn a legelőn a juhásznak, de ez csak kicsúfolja őt. Hősiünkben természetesen felforr a vér — mit tehetvén egyebet?

„Nagyot ütött botjával

A juhász fejére.“

(Fűzfa Mózes élettelenül terül el a gyepen.)

A függöny legördül. (Taps!)

II. felvonás.

Fűzfa Mózes juhászszámadót leánya találja meg éjjélkor a legelőn és rémülve ismeré meg apja véres feje mellett, szeretőjének, ifj. Konyik Andrásnak somfabotját.

A juhásznak egy hónap mulván kutya-baja se lesz, de ifju Konyik András Lidi leányzó sűrű könnyhullatása mellett id. Konyik A. nagy örömeire elhurcolják esztendei rabságra.

Változás.

Ezalatt nagy dolgok történtek otthon, Lidi leányasszony sirt-rítt napestig. Hogy is ne, mikor jól látta, hogy apja kibékül id. Konyik Andrásal, aki ennek fejében feladta elveit és a borra tért át. Esténként sokáig elbeszélget-

nek és a ragyás öreg-béres olyan furcsán mosolyog rá. Fűzfa Mózes juhászszámadó kijelenti leányának, hogy szüret után idősebb Konyik A.-hoz kell férjhez mennie. A lány hiába esdekel, könyörög. Történik azonban, hogy amikor szüretkor az öreg béressel éppen jegyet váltottak vala, másnap reggelre Fűzfa Mózes (valószínűleg az ujbórtulságos élvezése miatt) a juhszin alatt halva találja magát. Eltemetik az öreget és most az öreg béres váltig unszolja Lidikét, hogy tart-sák már meg a lakodalmat.

Ekkor ifj. Konyik András sápadtan, halványan megérkezik börtönéből.

A függöny legördül.

III. felvonás.

Lanyha nyári estén ifju Konyik A. és Lidia összejönnek titkosan a szénás-kertben és az ábrándos holdfénynél esküsznek egymásnak örök hűséget. Lidi leányzó most már gorombán utasítja vissza id. Konyik András szerelmes csiklandozásait; az öreg jól sejti a bibét és egy alkalommal vasvillával felfegyverkezve, meglepi a szerelmeseket, amint egy szénaboglyához támaszkodva egymást átölelve tartják és merengve bámulnak a buta holdfénybe. Idősebb és ifjabb Konyik Andrások rettentő pillantásokat váltanak. Ámde ifj. K. A.-ban csakhamar megmoccan a nemes gyermeki érzés és esdeklésre fordítván a dolgot, könyörögve öleli át apjának öblös, uj csizmáit. Lidia reszket, miként a nyárfalevél. Ámde a rettentő öreg béres tajtékozó dühvel emeli fel ismét a vasvillát. Hősiünkben ismét felforr a vér, mit tehetett egyebet?

„Nagyot ütött botjával

Az apja fejére.“

ralis elv felszabadította, mindenhatóvá tette őket, és a gyengébb állatok helóták a tőkepénzesek szolgálatában.

Másik oka az állam-deficitnek: az általános védkötelezettség; mióta az államok jog és lelkiismeret helyett a nyers erőre támaszkodnak, alattvalóik nagy részét fegyverben tartják, a katonáskodó alattvalók nem produkálnak, csak fogyasztanak — élmezésök, fölszerelésök tengernyi költséggel jár és mindez holt tőke, melynek legfeljebb a szállítók veszik hasznát.

Harmadik oka az állam-deficitnek az adósságcsinálásnak módja. A világ hatalmasságai fölött van egy hatalmasság, melynek neve: tőzsde; tőkepénzesek internationalis ligája uralkodik a földkerekség népei fölött és ezen plutokraciának uralkodása szégyenítő, végzetes az emberiségre nézve. Aki megakarja utálni az embert, csak a tőzsde viselt dolgait tanulmányozza; ami az uzsora kicsiben, az a tőzsdei adósságcsinálás nagyban: zsebelés törvényes formák keretében.

Szemközt ezen roppant bajjal, mily törpe tényező az iskolai takarékpénztár; hol milliók és milliárdok nyomtalanul merülnek el a hinárban, krajcárokból akarnak járható utat csinálni.

(Folyt. köv.)

Szini-szemle.

(„A kis herceg” Lecocq operetteje. „Az utolsó levél” Sardou vígjátéka. „A Boissy-i boszorkány” operette 3 felv. Zenéjét írta Zaytz Jenő. Vachot Imre „H u-

(Id. Konyik András élettelenül terül el a gyepen.)

A függöny legördül.

IV. felvonás.

Ifjabb Konyik Andrást befogják és egy hét mulván felakasztják. (A leghatásosabb jelenet.) Lidi leányzó kétségbeesésében egy lanyha nyári estén a kútba ugrik.

Változás.

Ámde Karó Miska, a juhászbojtár, ki szintén régi imádója Lidikének, ott terem; leszáll a mélybe és az ajult leányt felhossa ismét a holdfényre. Szegény leány folyton sir-dogál, vigasztalhatatlan és hat

„Kétségbeesésében

Mi telhetett tőle?”

Karó Miska bojtárhoz

Biz ő férjhez méne.

(A függöny legördül.) Vége.

(Riadó taps!)

* * *

Eddig a dráma. Nyájas olvasóm látni vélem elragadtatástól fénylő szemedet. Nem is csoda! Esténként az én keblem is duzzadozik, amint a nagyszerű cselekményen, az erőteljes és mély drámai gondolatokon el-elmerengek. Jámor halandók, ti a halhatatlanok fenkölt eszme-szüleményeit csak amugy könnyű-szerrel olvassatok el és nem is gondoltok a szellem bajnoka nehéz küzdelmeire, szellemi és anyagi vajadásaira, amig nagy művét számotokra megteremti.

Borongós, rideg őszi estéken kijárni a városliget elhagyott sétányaira és órákhosszáig sétálni fel s alá a lombtalan, sötét fasorok között. Az ifjunak forró gondolatoktól izzó

szárcsiny-e „A szegedi árvíz” legújabb nagy látványos színmű, énekekkel, nagy némaképlettel stb. Írta Pá-lotai sz. Andor.)

A „Kis herceg” Lecocq e szellemes, kedves zenéjű alkotása nagyon alkalmas arra, hogy benne egy ügyes énekesnő kifejtse szeretetreméltó és hódító tulajdonságait. A „Kis herceg” előadása Krecsányi Sarolta diadala volt. Élénk és szeretetreméltó mindvégig, a kis herceg megérdemelt tapsokat és koszorukat arat. Játékán — leszámítva a női ruhának az elrejtett karddal való föllebentését, mint a karzatnak vetett konczot, — általán izlés és a színpadi jártasság biztossága ömlik el A közönség érdeklődését, ép úgy mint hangerejét szépen fokozza s a félénk kis herceg szemeink előtt alakul át hőssé. — Mellette Krecsányiné (Parthenais hgné) és Dálnoky (Frimouse) tűntek ki.

Az „Utolsó levél” előadása estéjének hőse Siposné volt. Siposné a társulat első salon színésznője. Szerencsésen egyesíti magában a képességet a tanulmánnyal. Alakításában látjuk a jellem lélektani fejlődését, s e mellett bír a külső hatás eszközeivel is, melyeknek kirívó alkalmazásától azonban — néhány esetet kivéve — rendesen megőrzi jó izlése. Susanne nehéz szerepét sikerülten állította előnk, s hogy a közönséget elragadta, annak oka az, hogy kielégítette azok igényeit is, kik a művelt, szellemes, félig bizarr, kissé kaczer de nemes Susanne szerelme fejlődésének lélektani motivumait óhajtották kiemelve látni, s hogy megfelelt azok várakozásának is, a kiket csak a külső hatás, az érdekesítés frappans fogásai lelkésitenek. — A többi szereplők jól betöltötték szerepeiket, különösen ki kell emelnünk Lászlóffy, aki Pál úrfi szerepében megmutatta, hogy van alakító ereje és felfogása.

A „Boissy-i boszorkány” Zaytz operetteje. A libretto cselekvényben és érdekességben szerfölött szegény, ötletei unalmasak, élezei álomba ringatnak. A mi a zenét illeti, az nagy gonddal van csinálva. Ügyes áriák, hatásos

magas homlokát csapdossa a hideg őszi eső — de se baj: a drámai gondolatok itt teremnek és nem a kávéházban! Hazamenet meg-megújulnak az ábrándok: ölnyi hosszú ríktó színlapok vannak a falakon, nagy tömeg állja körül mindegyiket. Lássuk csak!

Nemzeti színház

Ma május . . (igen igen e szép napon) május elsején először adatik:

Ifjabb Konyik András.

Dráma IV felvonásban a m. tud. académia által 200 arany-nyal jutalmazott pályamű.

. . . stb. stb.

A belépti-jegyek már egy héttel azelőtt elfogynak, de számomra az igazgatóság külön páholyt tart fel, abban ülök én büszkén apámmal, anyámmal meg Ilka . . . de óh! én bolond — hiszen nekem a színpalak közt van helyem. A nézőtér zsúfolva lesz, a főváros legfényesebb közönsége jelen; az udvari páholyban ő Felsége fényes kísérettel.

Én kicsipem magamat, lackk, claqué és frakk a salonok e hármas kelléke fog tündökölni rajtam, vékony fekete . . . nem fehér nyakkendőt veszek, melyet Ilka hugom fog kaczer csokorra kötni. A publicum feszült és ünnepélyes szorongással várja az előadást, végre felleben a lepel! A színészek ma mind remekelnek, sorra csókolom őket. Kevély léptekkel járok fel s alá a színpalak mögött, a színésznők már mind bolondulnak utánam. A függöny legördül — egetverő taps riad fel, millió torok harsányan kiáltja azt az üdvöztető szót, hogy „szerző, szerző!” Megjelenek végre és meghajtom magamat

finálék, érdekes fokozása, gondos csoportosítása a hangerőnek, az alapeszme következetes átvonulása a művön, — mintegy látja a néző, hogy itt a legpontosabban van kiszámítva minden, hogy az összehatást emelje. . . Szóval igenszabályos, igen hatásos mű, csak egy csekélység hiányzik belőle — az inspiratio, a művész ihlete, a mely pl. — hogy hasonló műfajból vegyük a példát — Planquette művét oly elragadóvá, oly maradandó hatásúvá teszi. — Az előadás átalán sikerült volt. Krecsányi Sarolta Melaniéja kifogástalanul szép volt. Ha „Kis herczeg”-ben a siker nagy részét a külső hatás fogásai vitták ki, a boissy-i álboszorkány mindezekről lemondott s egyedül a lényegessel, a jellemzővel költötte a figyelmes nézőben az összhangzatos alakítás maradandó hatását. S éppen ezért ez alakítását legsikerültebb operettei szerepének tartjuk. Az a nyugodt méltóság, mely egész lényén előmlött, kifejezést nyert énekében is. Mozdulatai nemesek és plastikusak voltak, arcjátéka lelki fenséget és jóságot fejezett ki s mindég a helyzet természetéből folyt, úgy hogy még a stereotyp mosoly is, mely rendszeren az áriák epilógját képezi vala, teljesen hiányzott. Szóval a boissy-i álboszorkány egyszerűen, nemesen és folyton jellemének megfelelőleg játszotta le szerepét, távol attól, hogy a publikummal kaczerkodjék. S e műben tűnt ki két első rangú énekesnőnek fényoldala. Ha Csátárné a báj, a kellem ábrázolója, Krecsányi Sarolta a méltóság előadója. Annak finom sopránya a gyengédebb, lágyabb érzelmek kifejezője, mely a megjelenés kellemével megragadóan egyesül, ennek erőteljes alja a hatalmasabb szenvedélyek, s a fenség feltüntetésére alkalmas, melyet a megjelenés plasticitása egészít ki. S azt hisszük, ha Krecsányi Sarolta a „Kis Herceg”-féle szerepekben routine-nal a „Melánia”-félékben lélekkel játszik s ez utóbbiakban teljesen meghódítja magának a közönség másik részét is.

Vasárnap a „Huszáresiny” került színre, e csodálatosan naiv drámai kicsapongás, versbeszedett felvonási

egy kissé. (Nem kell elkapatni a publicumot!) Erre megkétshereződik a taps és még egyszer kimegyek. Jól látom, hogy a páholyok egyikéből egy bájos comtesse elragadó mosollyal tekint reám és most bizonyára azt susogja önfeledten a mellette ülő baronesnek: „milyen ifju, mégis milyen elragadó.” A tapsnak, éljenzésnek se vége, se hossza. A sok hajlongástól szinte oldalszurást kapok. Hja! ez a nagyság átka. Ilyen vérmes ábrándokkal térek késő éjjel a városligetből bús hajlékomba.

És most irok, küzdök, lelkesülök késő éjszakáig. Végre 6 hónapi szakadatlan munka után kész a nagy mű.

Kedvtelve lapozgatom át a lapokat; majd ismét megújulnak a szenvedések: 34 ívet szépen letisztázni nem kicsiség.

És mindezt hitvány 200 aranyért. Szégyen és gyalázat, piruljon az egész műveltnék csúfolt világ! A „Kinesem” a lóversenyen egy rugaszkodásért nyer el egetverő taps mellett 500 aranyat, míg a szellem felkent bajnokának csak 200 arany jut! Hahaha!

Sőt mi több: 6 hónap alatt a szellem küzdelmében lesoványodik az ember, mint egy comfortáblis ló és a II-ik jogi alapvizsgán megbukik, miat rendszeren a Simonyi Ernő különvéleménye.

Végre készen minden; a mű beadva a titkársághoz, a jeligés levélke (mottó „győzelem”!) csinosan kiállítva. A hosszú 3 hónap alatt, ha az utcán a dráma-bíráló bizottság valamely tagjával találkozom, rémesen nézek rajta végig, hogy szinte elhüledszik a nagy férfiú; — jönni fog idő, mikor érteni fogja e pillantás horderejét. Ólom szárnyakon halad az idő, márcz. 17-én végre nyitva az académia nagy

moltókkal, hatásos frázisokkal, melyek ugyan éppen nem a helyzet feltüntetésére valók, — mulatságos monológokkal, melyekben az epikai elem a túlnyomó, t. i. a szereplők magánbeszédben híven számot adnak a közönségnek mind arról, a mit elkövettek s a mit elfognak követni, — szeretőjüket megmenteni akaró markotányosnékkal, a csaták sorsát intéző káplárokkal és őrmesterekkel, a főtisztek minden fölösleges beavatkozása nélkül, — huszárok dícsőítésével, chasseurök gyalázásával, éjjeli harezokkal, furfangos huszárokkal, — végre féltékeny csaplárossal, esinos csaplárnéval, cigányokkal és zenével. Valóságos huszármese, amely még egyszer annyi tarka tableauból állhatna, a nélkül, hogy az változtatna a dolgon. A markotányosnő Krecsányi Sarolta volt s előadása nagy tetszésben részesült. Dálnoky kitűnő Mihály bácsi volt. Játékán az utolsó mozdulatig a gondos színész tanulmánya látszott. Ő szeretet használni külső fogásokat is, de ezeket a néptől lesi el s humorával aranyozza meg. Ő megmutatta, mit lehet e kis szerephöl csinálni. — A cigány-jelenet sikerült s a karzat is jól mulatott, anélkül, hogy szükség lett volna számára valami izellenséget rögtönözni.

Kedden a „Szegedi árvíz” öntötte el a színpadot. A kik e napon a szinkört meglátogatták, sok csodálatos és megható dolognak voltak tanúi. Láttak szegedi népet mind két nemből, halászokat, tűzoltókat, jogászokat, színészeket, árvizet, töltés átszakadást szabályszerű vizzubanással, királyt, főispánt, esperest, vízbeülést, görög tüzet, a bősztült hullámokon átsikló csónakot, összeomló és prókátort eltemető házat, vízibetegségben szenvedő cselekvényt, ellenzéki vezércikket, átkos kaurmány emlegetését sat. sat. Mindezen dolgok pedig a közönséget álmélkodásra ragadták, kit lelkesítettek, kit csodálkozásra, kit tapsra bírtak, kit fölviányoztak, kit meg bámulatosan mulattattak. A víz játszotta a legnagyobb szerepet. Nemesak a cselekvényre és a jellemek gyors és meglepő változására hatott lényegesen, hanem befolyásolta a mű előadásán kívül

kapuja, melyen a halandók és halhatatlanok együttesen fordulnak befelé.

Az academicusok komoly arccal foglalnak helyet a zöld asztal mellett, kívül a korláton (csak egy hitvány korlát választja el a halandókat a halhatatlanoktól) a hallgatóság zajong és tovakodik, hogy tán egy nagy regényírónk mosolyát lessék el és megbámulják azt a dicső főt, mely éppen úgy nem öszül meg, mint az uri-utczai fodrász kirakataban egy másik nagy férfiú; — ama fürge-szemű kis emberkét ott, akinek derült és finom arcvonásain enyelgő mosoly lebeg untalan, vagy ama jó és szelid arcú öreg urat mellette bizonyára költőknek képzelné az ember, ha nem tudná, hogy az első a világon legprózaibb ásvány, illetőleg jegecztan coriphéusa, a másik meg a bonczterem vigyorgó halottjait szelideli-darabolja úgy, mint a szakácsné a sargarépát. Amaz apró emberke amott a sarokban az ifjú és idősb óriásoknak réme, aki irgalmatlan tollanuk hegyével úgy irtja őket, mint buzavetésből a gyomot. A drámabíráló bizottság előadója végre az emelvényre lép és olvasni kezd. Mély csend. Szorongva nyomulok előre és egy-egy hallgató nem atall a tyűk-szememre lépni. Uram „szólok” tudja-e, hogy kinek a labara lépett. „Nincs szerencsém” válaszol az ipse szemtelenül. Mindjárt megtudja, szólok fontos pillantással az előadóra mutatva. A körülállók bámulva néznek reám és megilletődve húzodnak félre.

Megvallom, hogy most már félni is kezdtem egy kissé. A drámák csakugyan hitványaik voltak sora, egyik erkölcs-telen, a másik gondolatszegény.

a nézőközönséget is. A víz emelkedésével arányban hanyatlott a drámai érdek s mire az enyészet fölött feltűnt a szivárvány, akkora már nem láttunk egyebet, mint vizet, mely kérlelhetetlen hullámai közé temetett várost, házakat, embereket, nótákat, drámai intrikát, lélektani processzusok megmagyarázását, mindenféle bűnökkel egyetemben (melyek közt nemcsak a ministeriuméi, de Leonora asszony, Kozák prókátor és Csuka Pista bűnei is eltűntek), — mondón nem láttunk végül egyebet, mint vizet és becsületes embereket. Valóban kényelmes állapot! A költőnek nem kell törnie a fejét, hogyan pusztítsa el drámája gonosztévőit: elnyeli őket a víz! Nem kell izzadnia, hogyan motiváljon lélektanilag egy jellemváltozást: megteszi a víz!

Sólymos Bálint nem rossz ember ugyan, hanem egészen a feleségének, egy istentelen bécsi asszonynak a rabszolgája. Az öcsét ennek parancsára szívtelenül kiűzi házából s a leányát egy lelketlen prókátorhoz erőlteti. Sólymos Ferencz leánya pedig egy rossz lelkű, alávaló ficzkóba szeret bele, a ki az eljegyzés napján elhagya mátkáját, a mint látja, hogy annak apja elveszti vagyonát. Mindezen dolgot szépen kiegyenletli az árvíz, megjavítja Leonora asszonyt, elnyeli Csuka Pistát, s rádönti a házat Kozák Farkasra. Maga a cselekvény nagyon szegény, hanem annál több tarka epizóddal és nótával van feleresztve. A dráma technikája nagyon primitív. Az emberek jönnek mennek többnyire motiválatlanul, elfújnak egy egy nótát, minden ok nélkül, — azzal menekülnek. Az intrika maga együgyű, a kihallgatás s árulkodás, melynek következménye a meglepés, erőtetett. Hőse nincs a műnek, csak főszemélyei, a kik közt megtörik a cselekvény egysége, s ebből folyólag nincs drámailag koncentrált érdek. A személyek, a mint színre jönnek, első kötelességüknek tartják, hogy rögtön vastagon jellemezzék magokat, nehogy a néző pillanatig is kétségben legyen felőlök. Vizi Józsi vízbe öli vetélytársát olyan helyzetben, midőn emez jogaiban van, s nagyra van e nemes tettevel, e gyilkossággal s végül elnyeri jutalmát: boldogságát. A prókátor a végveszély pillanatában egyszerre várat-

Heh! most le a saruval ember fia, az én drámám következik!

Ifjadb Konyik András, (Élénk derűtség). „Ugy látszik, hogy egy-egy tejes arcú gimnasia pegazusát is bokrossá tette már a 200 arany“.

Arczomba szökött a vér és a hallgatóság szűrő mosolylyal nézett reám. Szerettem volna közbe kiáltani, hogy ez árulás és hogy én nem gimnasia, de jogász vagyok — de torkomon akadt a szó, fejem szédült, fülig pirúlva, szégyenkezve rohantam ki a teremből.

Kinn a hűs lég megcsapta homlokomat, nyugodtabb lettem. Tehát oda annyi munka, annyi ábránd, s mereven néztem a nagy házra, mely előtttem állott!

Vajjon minek építették a cliquek, ármány és protectió tanyájául ilyen szép palotát és minek csufolják azt éppen académiának!

Lehorgasztott fővel, tört reményekkel tértem meg bús hajlékomba.

Ez szerintem — „hajótörés a szárazon.“

* * *

Milyen jól esnék most azt mondanom, hogy mindez csak álom volt és én — felébredtem. Végtelenül sajnálom azonban, hogy biz ez tiszta valóságként esett vala meg az Urnak 1879-ik esztendejében Budapesten. Hanem azért ne mosolyogjál kárörvendve kedves olvasóm, mert biz ez nem az én „icarusi esetem“, hanem egyik kebelbarátom gyászos históriája.

Bácskay Albert.

lanul megjavul s megmenti Zoltánt. Eszti régi szerelmének megszűnéséről ugyan nem győződünk meg, csak halljuk, hanem azért ép oly rohamosan értesülünk arról, hogy már Józsi szereti, a mely szerelem fejlődésének feltűntetésében a költőt a gátszakadás és árvíz veszélye megakadályozta. A német asszony megjavul végül s ez a morálja: a magyar emberek derék emberek, én is az leszek ezentúl! — a mely nyilatkozat lehet ugyan hazafias határu, de annál kevésbé drámai. Borsi bácsi képviseli a chórust s ő mondja el nekünk a költő nézeteit s festi hangulatát olyankor, mikor más nem vezérczikkezik. Mert az árvíz idején az emberek panaszos ajka megnyílik és saját érzelmeik kifejezése gyanánt egy-egy vezérczikket elszavalnak a politikai napi lapokból. E nemből igen sokan jeleskednek — a férfiakon kívül még Rózsi asszony is. A néma képlet nem sikerült ugyan, de a megalkotásában nyilatkozó törekvés és buzgóság méltánylandó. Főhibája volt, hogy nem fejezett ki egy alap-gondolatot, pedig a tableau mindig egy egységes eszme érzékitésére való. Az alakok mindenike tett valamit, de nem olvadtak egy magasabb öszhangba. A király egy sarokban mereven bámult a publikumra, a helyett, hogy az úszó város felé fordult volna tekintete. Ő a főispán és az esperes, mintha nem is tartoztak volna a csoportozathoz. Színészeink jól játszottak és iparkodtak a műbe lelket önteni. Hogy ez nem sikerült nekik, természetesen nem az ő hibájuk.

A páholyok ijesztően türesek voltak, a földszint is meglehetősen kongott. Az ember széttekintett a páholsoron s nem látott egyebet, mint itt-ott lézengő embereket és székeket, a melyeken az előző este még érző, gondolkozó, mosolygó lények ültek. E tünetény jellemző s mutatja, hogy közönségünk nem barátja a hűhónak. Mi teljesen méltányoljuk Krecsányinak azt a szándékát, hogy ez előadással tán a patriotikus érzelmekre akart hatni egy nagy nemzeti veszély feltűntetése által, de a következmény megmutatta, hogy a legjobb szándékot is megsemmisíti egy rossz dráma, mely azért iratott, hogy elfelejtessék.

H I R E K.

— **Szarvas város** és a szarvasi nagybirtokosság új hidat épített a gr. Bolzakert alatti kanálison; melynek építését árlejtés folytán Serkédly Sándor szentandrászi jónévű építész ur nyerte el. A hidépítési költség 6000 forintra van előirányozva; s a munkálat már kezdetét vette, úgy hogy a híd még az őszön elkészül.

— **Hymen.** Báthory Románcsik Mihály a „Szini Lapok“ volt szerkesztője, ki jelenleg Krecsányi ur szintársulatának tagja közelébb vezette oltárhoz Szentesen Ladányi Mariska kisasszonyt, Ladányi József nyugalmazott honvédszázados szeretetreméltó leányát, ki szintén tagja a körünkben időző szintársulatnak.

— **Múlt számunkban** említtük, hogy Schvarz Adolf táncztanító városunkba megérkezvén, a tanítást megkezdeni szándékszik. Ajánljuk nevezett az illetők figyelmébe, annál is inkább, mert a tanítási-díj (4 ftt) felette csekély. Elvállal egyesekeket, s magán társaságot is tanításra.

— **Új tanerő.** Sárkány Jenő végzett bölcsész s tanárjelölt úr a tanári-kar javaslata folytán főgymnásiumunkhoz az esperesség által segédtanárul lett megválasztva, s már megkezdé működését. A jeles ifju tanerő a mennyiségtant adja elő a gymnásiumban.

Vasutunk építése gyorsan halad a befejezés felé. A sínek lerakása már mindentűt megkezdett hol az alapépítmény ezt lehetővé teszi. Mint értesülénk a pálya folyó évi novemberhó 1-én fog átadatni a forgalomnak.

— **A halásztelki** árvédelmi társulat f. évi szeptemberhő 15-ik napján rendkívüli közgyűlést fog tartani, melynek tárgyai lesznek: 1. A nagymélt. m. kir. közmunka és közlekedési ministeriumnak a Szarvas és Endrőd közti országúti vonalban eső, ugynevezett kisköki töltés tárgyában f. 1879-ik évi január 16-án 17,162/1878 sz. a. kibocsátott rendelete iránti határozás. 2. A folyó igazgatási ügyek elintézése. A közgyűlés a nevezett napon d. e. 10 órakor Szarvas város közházánál tartatik.

— **Nemes tett.** Hraskó nevű földmives közelebb leégett házának felépítéséhez Járdek Lajos jónemű helybeli vaskereskedő ur az összes szükséges vasanyagot, mi tetemes összegre rug; ingyen adományozta. Ez emberbaráti jótett önmagában hordja dicséretét. — A tűzkárosult polgártárs fölsegélyezéséhez e mellett még igen sokan járultak városunkban kisebb-nagyobb pénzbeli adományaikkal, úgy hogy kára nagyrészt fedezve lett: mely körülmény tarsaséletünk humánus irányát szépen jellemzi.

— **B-Csabán** az iskolaszék közelebbi ülésén több csabai presbyter azon indítványt tette, miszerint ideje volna már, valamennyi tót iskolát magyarra változtatni át. Az iskolaszék örömmel fogadta az eszmét, s azt a presbyterium elé fogja terjesztetni érvényesítés céljából. Reméljük, hogy e hazafias mozgalom mellett városunk illetékes körei sem maradnak hátra.

(—kp.—) **A békésmegyei** kir. tanfelügyelő urnak f. év szept. 5-én 567 sz. a. az illető társulathoz küldött értesítése szerint, a nmélt. vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium f. é. 23185. sz. a. kelt leiratában „az elemi tanítónői képesítéssel bíró Richard Irmának, — tekintettel arra, mikép az 1860. év óta, a szarvasi társulati leányiskolában pedig 9 év óta, mint tanítónő sikerrel működik, az 1868: 38. tcz. 133 §-ának második bekezdésében, valamint a 135 §-ában foglaltak alapján, a kért engedélyt megadta arra, hogy nevezett a szarvasi társulati polgári leányiskolában taníthasson és rendes polg. leányiskolai tanítónőül tekintessék.”

— **Felhívás.** Békésmegye minden rendű polgáraihoz! Alulírott a „Békés megyei Hiradó“ f. é. 53. számában „Nemzet fejedelmi temetés és ereklyék B. Gyulán“ cím alatt megjelent közleményben már felhívtam Békésmegye tisztelt közönségének figyelmét egy a XVI. század elején Gyulán végbement nemzetfejedelmi temetésre s egyszersmind azon történeti nevezetességű ereklyék felkutatására, melyeket a temetkezési hely vagyis a mai „törökzugi“ szőlők dűlleje a feledés leple alatt takar. Most tehát a midőn ezen temetkezési hely felásatása érdekében jelen „Felhívást“ közrebocsátani bátorodom, teszem azt azon meggyőződésből, miszerint közleményem bír annyi hitelességgel és indokolással, hogy a helyszínen tartandó célszerű szakértő ásatások által a legalaposabb feltevés szerint oly régiségek birtokába jutunk, melyek nem csak megyénk s Gyula városa, de a közhaza feltett ereklyéit fogják képezni. Tisztelt polgárok! Ily nemzeti műkincseket nem lehet s nem szabad a föld gyomrában elrejtve hagynunk, sőt inkább szükséges, hogy azokat, mint olyakat, melyek megyénk s nemzetünk történeti multjára világot vetnek, ha némi csekély anyagi áldozat árán is, minél előbb napfényre hozzuk s megmentünk magunk és az utókor számára, mielőtt végkép elenyésznének. Ismerve Békésmegye közönségének tudománya irányban haladó szellemét, valamint számos tettekben bizonyult nemes áldozat készségét, megvagyok győződve, hogy a midőn ezen ereklyék és műkincsek felderítésére szükséges ásatási költségek fedezéséhez kegyes adakozásaikkal járulni ezenfelül felkérem, az ügyet támogatni hazafi kötelességének ismerend. Az aláírás útján begyűltendő összeget a tisztelt gyűjtők f. év december 31-ig a Gyulán székelő békésmegyei takarékpénztárhoz beküldeni sziveskedjenek. Kelt B.-Gyulán, 1879. szeptember havában. Id. Mogyoróssy János s k. a megyei

muzeum igazgatója. Szerkesztőségünkönél szintén van egy gyűjtő-ív letéve a fentebbi célra, melyet olvasóink számára nyitva tartunk. A befolyó öszveg nyilvános nyugtázás mellett fog beküldetni.

GAZDÁSZAT.

Új találmányú szántvavető eke,

Az ez idei őszi mezei munkálatok küszöbén, nem csekély gondot okoz a földmiveléssel foglalkozó polgároknak, ez elmúlt mostoha aratás s ebből folyó azon sajnós körülmény, hogy az élelemre szükségelt mennyiségen felül, sokaknak annyi vetőmagja sem maradt: a mennyi a termő területek bemunkálására — a szokott vetési mód mellett — elegendő lenne.

A gazdálkodó közönség érdekeinek vélek tehát szolgálatot tenni, a midőn figyelmét Jancsovič István úr szabadalmazott szántvavető ekéire irányitanibátorodom.

A szántvavető ekék használata mellett ugyanis: egy hold föld bevetésre félannyi vető mag sem kell, mint a mennyi emberi kézzel való vetés által igényeltetik. Ezen gépek továbbá — mint már elnevezésük is mutatja — egyidejűleg szántanak és vetnek, s működésüknél nagyobb munka erő nem igényeltetik, mint a milyen a közönséges szántásnál alkalmaztatni szokott. Az elvetendő magot egyenesen a magházba, tehát közvetlenül nyirkos földbe jutatják oly módon, hogy azt sem a szél, sem a madarak helyéből ki nem mozdíthatják; s a mellett oly egyenletesen osztják el, hogy gondos munkálat mellett, egy arasznyi hézag sem marad a felszántott területen bevetetlenül. Végre azon előnnyel bírnak, hogy kezelésük oly egyszerű: mikép azt egyszeri kísérlet után, bármely béres ember elsajátíthatja.

Tekintve azon körülményt, hogy nevezett szántvavető ekék működése a közönség előtt még úgyszólván ismeretlen: azok beszerzése iránt a dolog természeténél fogva nem is mutatkozhatik egyelőre nagy hajlam. Ezen, s még azon oknál fogva tehát, hogy sok polgártársunk ily szűk termésű viszonyok közt, egy ily szántvavető készülékért ki nem adhat 30—40 forintot: szabadalom tulajdonos úr, — csekély használati díj mellett — hajlandó gépeit ezen őszi időny alatt a földmiveléssel foglalkozók használatába bocsátani. A kik tehát elősorolt előnyeik mellett ezen gépek használatát bírni óhajtják; azok a használati felvételek felől a tulajdonos, avagy bizományosa: Trnyik János szarvasi kovácmester úrnál bővebb felvilágosítást nyerhetnek. Egy ily vetőkészüléknek — mely bármely eketaligára illeszthető — ára: 30 ft; eketaligástól: 40 ft. készen kaphatók s megrendelhetők Szarvason: Trnyik János kovácmesternél; Budapesten: Thuri János és Kóts Imre gyárosoknál, VI. Gyár-utca 20. sz. a.

S. S.

Szerkesztői üzenetek.

— B. R. M. urnak Helyben. Ajánlatát szívesen vesszük. A lappéldányt hová küldessük? Üdvözlét!

— K. M. Szarvas. A beküldött verset megkaptuk. Mindenek előtt figyelmeztetjük, hogy e szót: dal, luxus két l-el írni. A mi magát a művet illeti: az nem egyéb üres reminiscenciánál. Több erőt s eredetiséget a versbe, s akkor szívesen látjuk.

— 5. 1. Küldeményét örömmel vettük s amint tapasztalhatta: kívánsága szerint jártunk el. A dolog részletei senkivel sem lettek közölve, s így ön részéről tévedés foroghat fenn. A discretiót biztosítjuk; hanem a küldemény s az ügy természetesen csak akkor válhatik előttünk közvetlen érdekűvé, ha az író kiléte iránt teljesen tájékozva leszünk s a személyes vagy levélbeli érintkezésre alkalom nyílik. Hová küldjük magán levelünket? Avagy hol értekezhetünk önnel? A kérdéses számok ezek: 6. 5. 4. 5. 21. 21. 5. 6. 5. 11. 12. 1. 7. 1. 18. 22. 5. 11. 5. 10. 5. 15. 9. 7. 1. 21. 2. 1. 16. 1. 18. 17. 1. 7. 1. 13. 1. 10.

HIRDETESEK.

Önkénytes árverési hirdetmény.

A szarvasi királyi járásbiróság mint telekkönyvi hatóság részéről közhirrre tétetik, hogy Korbuly Terézia, Jósza Lajosné, Lengyel Sándorné, Korbuly István és Salacz Imrénének igazolt tulajdonát tevő s a szarvasi 475. telekkönyvi A. I. 3. rsz. alatt 647. □ öl beltelek s a rajta levő építmények (a nagyutca és piacztér sarkán 8000 frt becsértékben, a szarvas-halásztelki 6. számú telekkönyv A. — I. rsz. alatt $2^{1300}/_{1600}$ hold kaszállónak $1/_{16}$ része becsértéke 10 frt, a szarvas-halásztelki 11. telekkönyv A. — I. rsz. a. $73^{1176}/_{1600}$ hold szántóföld (a város és vasuti indóházától 20 percznyire) 6950 frt becsértékben az 1879. évi szeptember hó 18-án délelőtt 10 órakor mint első- és 1879. évi okt. hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor, mint második határidőben,

Szarvas város közházánál

megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatni fognak. — ugymint :

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az árverésre kitűzött birtokok nem fognak eladatni,

2-ör. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig : az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó három nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó hat hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 12 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 8% kamatokkal együtt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál előre kieszközölt utalvány alapján a szarvasi királyi adó- mint birói leteti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-er. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani,

5-ör. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik, úgy az árverésiek.

7-er. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelt felek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsáttatni- és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

A szarvasi kir. jbság. mint tlk. hatóság. Szarvason, 1879- aug. 28.

Hirdetmény.

Veres márvány és fehér porosz granit

SIRKÖVEK

a legnagyobb választékban kaphatók B.-Csabán Rosnbaum Ignác raktárában. Megrendeléseket közvetít mint meghatalmazott, Rottmann Farkas fényképész, Szarason.

3—3

Jelentés !

Alólirott tisztelettel tudatja a szarvasi és vidéki közönséggel, miszerint

Ügyvédi irodáját

Szarvason a főutczai Dérczy-féle házban megnyitotta.

Szarvas, 1879. szeptemberhó 1-én.

Rohoska Mihály,
köz- és -váltóügyvéd.

3—2